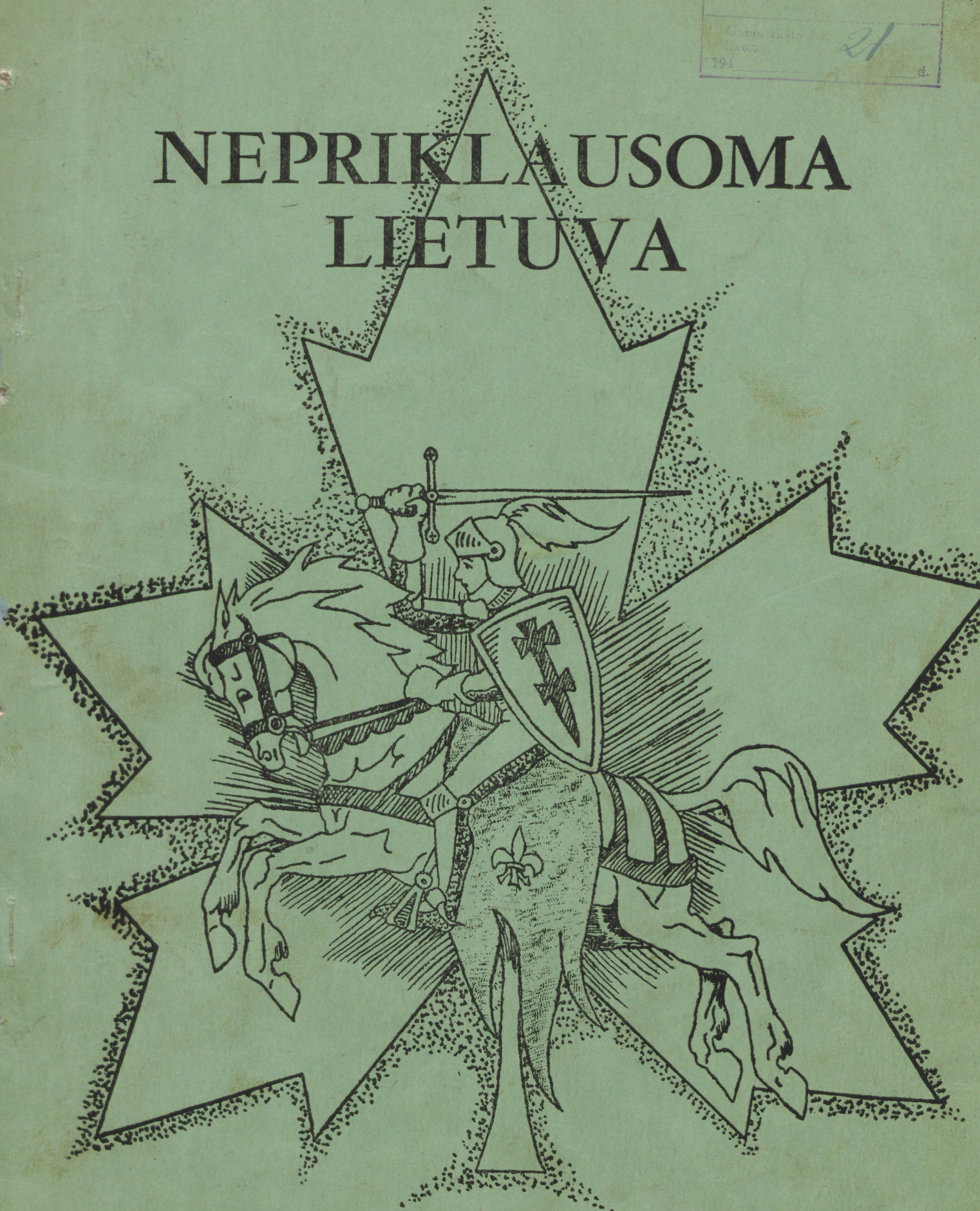

POLITINIŲ KYRIUS
Pavardė
Gimn. rašto Nr. 21
194... d.

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

(INDEPENDENT LITHUANIA)

Kanados Lietuvių Kultūrinio Gyvenimo Žurnalas

Nr. 24, Montreal, Vasario - February, mėn., 1944 metų

Už išlaisvinimą Lietuvos! For Liberation of Lithuania!
Už ištikimybę Kanadai! For Loyalty to Canada!
Už Santarvės Pergelę! For the Victory of the Allies!

Leidžia Kanados
Lietuvių Taryba
Montreale

Prenumerata metams:	Yearly Subscription Rates:
Kanadoje.....\$1.00	Canada.....\$1.00
Užsieny.....1.50	Other Countries.....1.50

Redakcijos Antrašas

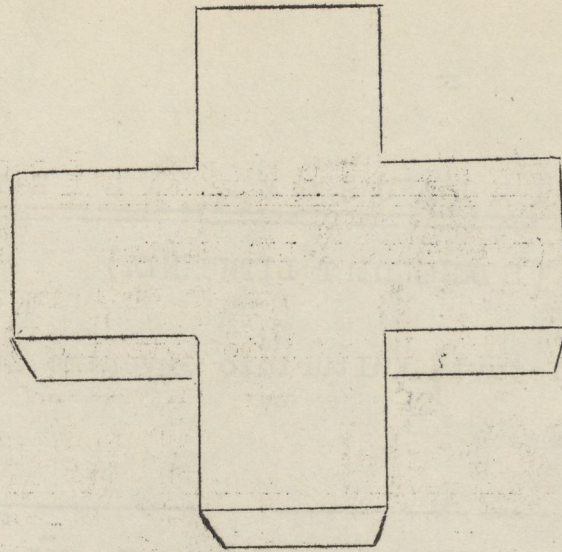
6634 Third Avenue,
Rosemount, Quebec.
Canada.

Redaktorius.....Jonas Yla.

2262

159245

AUKUOKIME RAUDONAJAM KRYŽIUI

AUKUOKIME DOLERIAIS.

AUKUOKIME KRAUJA.

AUKUOKIME DRAPANOMIS.

Lietuviai! Jūsų paaukuotas centas ir Jūsų paaukuota drapana bus tuo vertingesne, jei aukosite per p. P. Juškevičienės suorganizuota R. K. ratelį Montreale ir "Dainos" ratelį - Toronte.

** ** ** ** ** ** ** **
 ** ** ** ** **
 ** **

16 VASARIO VISU LIETUVIŲ DVIDEŠIMTIS SEŠTOJI ŠVENTE

Viso pasaulio lietuviai, vistiek kur jie bebūtų, ar pavergtoje Lietuvoje, ar Sibiro ir Vokietijos kalėjimuose, ar laisvoje demokratinėse valstybose, dideli ir mazi, prasti darbininkai ir sviesuoliai, kokių būtų politinių ar kitokių pakraipų, VASARIO 16-tąją šventčia, kaipo lietuvių tautos didžiąją šventę.

Prieš dvidešimts šešius metus, t.y. 1918 metais 16-ta vasario garbingi Lietuvos patrijotai pasirasė dokumentą, kuriuo apskelbė pasauliui, kad Lietuva daugiau nebevergaus, kad iškuria Lietuvos valstybę su sostine Vilniū. Jų žodis, jų šventas darbas suteikė lietuvių tautai nepriklausomybę. Lietuva pakilusė iš karo griuvėsių, susitvarke ir sustiprėjo, savo pažanga prisivijo senai išgyvenusias valstijas.

Tai buvo laimingas laikotarpis lietuvių tautai.

Jau ketvirtą kartą nuo 1918 metų Lietuvoje Vasario Šešioliktoji apdengta gedulo sydu. Ketvirta kartą per šią didžiąją lietuvių šventę nebeskambes Karo Muziejuje laisvės varpas.

Laisvas lietuvis pavergtas - bet nenugalėtas.

Šalę 1918 metų deklaracijos, šiandiena lietuvių viltį stiprina Atlanto Carteris, kuris skelbia laisvę visiems, norintiems būti laisvais. O lietuvis nori būt laisvas. Pavergejų jėgos silpsta, jų pajėgumo nugarkauklis lūsta, kas duoda daug stiprių vilčių, laisves ausrai greitai isvysti.

Mes, nežiūrint lietuvių tautos laisvės priešų ir išdavikų, gimusių iš lietuvių motinų, šiandiena esame ipareigoti dideliems ir svarbiems uždaviniams. Visu pirma, minėdami Lietuvos nepriklausomybės šventę, pareiškime istikimybę tiems idealams, dėl kurių šiandiena kariauja Anglija ir Amerika. Remkime šių vyriausybių žygius pirkdami kuo daugiausiai karo paskolas. Ruoskime, kiek galėdami ruoskime suselpti Lietuvos liaudį, kuomet atsidaris galimybės jai padėti.

Liudniausia, kad dabartinėmis sąlygomis jokia apčiuopiama pagalba mūsų vargstantiems broliams neimanoma. Iš Europos gaunamos žinios patvirtina, kad nacių priespauda kas kart didėja. Lietuvių medžiojimas ir jų deportavimas eina didyn. Išvestųjų vietas užima vokiečiai-kolonistai. Ligos iš priezasties badavimo ir visokio skurdo skina ne tik silpnus, bet ir tvirčiausio organizmo mūsų tautiečius.

Tò nepaisant, nusiminimui mūsų širdyse, vietos neturi būt. Žiangiant per šios sukakties slenkstį, mums yra labai malonu prabilti į Kanados lietuvių visuomenę su prasymu, kad kupiñi noro ir energijos pradetume daugiau judėti, daugiau dirbti dėl savo brolių, kuriems mūsų darbo vaisius gali būt reikalingas jau švenciant dvidešimt septintąsias sukaktuves.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖ

1918 - 1944 m.

Kiekvienas garsesnis gyvenime nuotikis, ar įvairybės,
Atžymimas rimtu, tinkamu, iškilmingu mastu, -
Ar bus jis asmeniškąs, šeimos, ar valstybės,
O ypač tautos Nepriklausomybės kilniuojų metu.

Šiandieną mes švenčiam brangios Lietuvos,
Jos atgimimo ir laisvės 26-ius metelius,
Kuri prisikete, tarsì iš amžino miego,
Ir rodė savo vaikams-laisvės, liuosybės kelius.

Jinai buvo garsi prieš 500-tus metų,
Nuo Mindaugo, Kęstučio ir Vytauto Didžiojo laiku:
Tuomet jinai svietė - vadovavo visoms tautoms Europoj,
Smarkiai supliekė vokiečius-tenbotus 1410 m. prie Žalgirio
slenių.

Užėjus smarkioms gyvenimo audroms,
Brangi Lietuva smarkiai nukentėjo:
Jos brangioji žemelė, neskaitlingi lietuviai,
Suskaldyti tapo į 3 sau nelygias dalis.

Vieną jos dalį Vokietija pasigrobė (Prūsija),
 Kitą jos pusę Lenkija apžiojo,
 Svarbiausią gi dalį-brangią jos širdį,
 Rusai-maskoliai beveik per 200 m. teriojo.

Sukaustę nelaisvėj, ir retežiais sunkiais,
 Visi trys jie išsyk lietuvi užsmaugti norėjo:
 Užgynę jam spaudą, kalbą, persekiojo baznyčia,
 O jei žodį istarsį - amžinai tau saltas Sibiras.

Ir taip sopulingai, pažeminta smarkiai,
 Lietuva kentėjo net iki Didžiojo Karo,
 Po jogi-sykiu su kitomis garbingomis tautomis,
 Atgavo 1918 m. sau laisvę, nusikratė vergijos.

Tuomet susitvarkėm namie sulyg savo valios ir noro,
 Įsisteigėm Seimą, mokyklas, kariuomenę, tvarką, statutą,
 Pagalčiau išsigijom Baltijoje laivyną sau maza,
 Pramone, prekybą ir net savo garsųjį Litą.

Laike neilgo to savo laisvės amželio,
 Motutė-Tėvyne, mūsų brangi Lietuva,
 Daug iskentėjo, daug vargo patyre,
 Netik nuo priesų ziauriųjų, bet ir nuo savo sūnų-

Vieni jų trypė Ją savo gintinėj,
 Kiti atsidūrę už kruvinių Maskvos sienų,
 Tretieji gi-pasprukę į Braziliją, Ameriką, Kanadą:
 Visi bandė spiaut karčiai į veidą Jai!

Iškilo štai vėl 1939 m. karas, baisios žūdynės,
 Kurios paskaudino pasauli kraujuose,
 Sykiu ir Lietuva, brangioji Tėvyne,
 Tapo perbloksta-maskolio ziauraus.

Atėję tenai kraugerio Stalino nevidonai,
 Tuoju žveriska tvarką pasiūlė visiems...
 O kas dryšo pasirodyt tikru lietuviu, kataliku,
 Staiga - simtas tukstančių į šaltą Sibirą atsidūrė.

Neužteko kančių jai "bolševikiškam rojuj",
 Tuoju neprasyti Hitleris, Načiai atjojo:
 Trispalvę pamyne, tuoju Swastiką visur iskabino,
 Ir paverge visus jie savo "Schwein'isku" režimu.

Ir kenčia mūs broliai-sesės iki po šiai dienai,
 Vis laukia Rytojaus ir sviesesnių valandų:
 Gal baigsis sis kruvinas karas, gal žmonija susipras,
 Ir vėl mes, lietuviai atgausime ŽMOGAUS TEISES.

Nereik nuġiminti didġių skausmų valandose,
 Kurie raizo - kamuoja krutinę Tautos:
 Juk po smarkiųjų vejų, žiemužes šaltos,
 Maloni, giedringa, škaisti vasarėle užstoja.

Todėl ir neveltui prakilnūsio poetas,
 Amžiais nemirštomas, garsusis Mairoňas,
 Žadines tautą dar prieš Didįjį Karą is miego,
 Yra pasakęs savo eilių garsiuose posmuose:

"Kas daugel mylėjo, tas daugel kentėjo,
 Tas vyru išaugęs nelinksta nuo vejo,
 Palaiminta yra tat mokykla kančios".....
 Dėl šviesios ir geresnės buties Lietuvos!

Neverkit jūs, broliai, šaltame Sibire,
 Neliuskit jus taipgi po nacių, ar rusų valdžia,
 Neuzilgo ismus valanda - Lietuva vėl bus laisva.
 Juk "Atlantiko Čarteris" visus mus gaivina.

Suvienytos Tautos, Dievuliui joms gelbstint,
 Sytriuskius to slibino - trilypės "Asies" galybę,
 Islaisvins tautos visas is retezių sunkių,
 Ir vėl jos atgaus savo laisvę, liuosybę!

Ir tuomet vėl tavo brangioji Karūna -
 Garbinga Trispalve-, rutomis padabinta,
 Plevešuos Vilniuje, Gedimino kalne,
 Taipgi ir kiekvieno lietuvio, lietuvės širdyje!

Nežiūrint kur Tavo brangūs vaikai yr' išsisklaidę:
 Anglijoje, Argentinoje, Brazilijoje, Kanadoje, ar Amerikoje laisvoje,
 Ar kencia šaltame Sibire, ar Lietuvoje, Vokietijoje yra prispausti,
 Tavo nelaimių dienose - Tave mes giliai atjaučiam visi.

Taigi, Lietuva garsioji, Tėvynė mūsų brangioji,
 Kiekvienas is mūsų sveikiname Tave savo širdyse
 Šiandieną, Vas. 16. 1944 m., minint Tavo 26 m. Nepriklaus.
 sventes,

Už Tave siunčiame Aukščiausiam savo karštas maldas.

Gyvuok Tu per amžius laisvai ir garbingai,
 Sau dvasios jėgų semk is protevių laiko.....
 O mes gi taviskiai - "Lietuviais esame mes gimę,
 Lietuviais norime visur visuomet ir būt,
 Tą kilniąją garbę mes gavome užgimę,
 Per amžius neduosim jai ir Tau niekad pražūt"!!!

KANADOS LIETUVAITĖ
IR
NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

Aukštai gerbiamieji malonaus "Nepriklausoma Lietuva" žurnalo skaitytojai ir visi brangūs lietuviai-ės, prakilnieji Patrijotai:

Šiandieną savo jaunoje širdelėje ir sieloje jaučiu neapsakoma džiaugsmo ir didžios, man tiesiog neužtarnautos garbės, kad čia, p. Redaktoriui maloniai sutikus užleisti man vietos kampelį šiame žurnale, galiu viešai prabilti keletą žodelių į jus visus ir kaip tik ta reikšminga proga, kuri, kaip jūs visi gerai žinote, yra skiriamama tėvynės Lietuvos NEPRIKLAUSOMYBĖS 26-tiems meteliams ir kartu jos 4 met. žiaurios okupacijos paminėti.

Nors esu ir jauna mergaitė, bet turiu didelę širdelę, kurioje štai žydi, būjoja ir liepsnoja karšta meilė prie mūsų visų brangių tėvelių, gimtosios šalėlės-Lietuvos. Taigi, ta meile, nors ir trumpais žodeliais, stengsiuos su jumis visais pasidalinti.

Kiekvienas iš mūsų turime savo tėvelį ir mąnytę, kuriuos nuo mažens įpratome gerbti, mylėti ir būti paklusniais. O ištikimai mylėdami tėvelius, mes privalome ir tikrenybėje mylime - gerbiame tą jų širdžiai brangų kraštą - Lietuvą. Nors esu gimus ir augus šiame laisvės ir liuosybės krašte Kanadoje, panašiai kaip ir visa lietuviška jaunoji gentkartė, tačiau mes Kanadiečiai - lietuviai gerbiame ir mylime savo protėvių garsingąjį senovėje kraštą, kuriam mes esame gan daug kuo dėkingi ir daliniai skolingi.

Visupirma: toji gražioji skambių dainų-dainelių šalis, Lietuva, pagimdė, išaugino ir maitino mūsų brangius tėvelius. Beveik kiekvienas tenai mes turime savo giminių: tėvuką, močiutę (senelį, bobutę), dėdes, tetules, pusbrolius, pus-seseres. Pagaliau, Lietuva suteikė mums visiems per mūsų tėvelius ir tą brangią, prakilnią, muzikale ir gražią LIETUVIŲ KALBĄ, kurioje, vos tik mes pradėdami kalbėti, ištarėme pirmuosius ir širdžiai saldžius žodelius: Mama, Tėte.

Toje tat net garsių mokslininkų - filologų neįvertinamai brangioje ir šimtmečiais senoje kalboje, mes išmokome mylėti Dangaus ir Žemės Sutverėją - gerąjį Dievuli ir mūsų visų, meilingąją užtarėją, Mariją, Žmonių ir Angelų Karalienę! Toje prakilnioje kalboje mes pirmą sykį gyvenime pradėjome kalbėti poterelius "Tėve mūsų" ir "Sveika Marija". Toje skambioje kalboje mes einame išpažinties, klausome Dievo žodžio-pamokslų ir pagaliau toji nuo amžiu gražioji kalba yra mūsų garsiųjų protėvių, garbingų, Lietuvos Kunigaikščių, Mindaugo, Kęstučio, Vytauto Didžiojo ir jo kilnaširdės motinėlės kunigaikštienės Birutės kalba!

Galutinai, mes visi žinome, suprantame ir jaučiame, kad sykiu su giliai išsišaknėjusia Lietuvių kalba mūsų čia-gimių širdyse ir sielose, mūsų jaunose gyslose teka tikras LIETUVIŠKAS KRAUJAS, o ne koks airiškas, prancūziškas, ar lenkiškas. Mes visi nešiojame tikrus lietuviškus veidus, užlaikome tą patį būdą, įpročius ir papročius.

Parinkime tą viską gražiu, visus pamokinančiu, pavyzdžiu. Argi motina-lietuvė gali TIKRAI mylėti savo Kanadoj gimusius vaiką, mergaitę, arba "Kanadiečius", jeigu jie nemylėtų, ar neapkęstų motinos tikrojo-prigimtojo krašto Lietuvos ir jos kalbos? Taigi, jei

vaikai negerbia, nemyli, ar net dažnai neapkenčia tėvo-motinos kalbos ir gimtinės šalies, Lietuvos, (kaipo grynorių kalbą) jie yra VISAI NEVERTI tikros, skaisčios ir nuoširdžios meilės savo brangiųjų tėvelių!

Ir jei man pačiai reikėtų čia viešai pasakyti, kas aš IŠTIKRŪJŲ ESU, tai paėmus dešininę rankon-Kanados vėliavą, o kairėn-gražiąją Lietuvos Trispalvę, drąsiai ir atvirai visiems pasakyčiau: "AŠ ESU TIKRA KANADOS LIETUVAITĖ". Tai kaipgi nemylėti to krašto, kurio kalba mes su tėveliais kalbame, kurio dvasia kvėpuojame, nors ir esame gimę augę šiame laisvame ir garbingame Kanados krašte!!!

Lietuva daug kilnių ir taurių gerybių mums yra jau davusi, todėl jausdami tikrą atsidėkojimo jausmą, mes visi privalome ją gerbti, mylėti ir reikalui esant, ypač Jos šiandieniniame varge ir skurde po Nacių žiauriuoju režimu, visomis išgalėmis padėti ir gelbėti jai.

Čia daug neistengiu toliau išdėstyti savo minčių, nes esu permaža galvotoja ir filosofė tame reikale, ypač, kad nujaučiu, jog ir be manęs, tikrai mažos, ale kilnaširdės Lietuvaitės, šiuo laiku rasis daug žymių rasytojų, kalbėtojų, kurie labai plačiai ir istoriškai nušvies Lietuvos Nepriklausomybės laimingas dieneles ir vargo, skurdo, ašarų ir nelaimių dabartinį žiaurios priespaudos ir visa žmoniją pažeminančios okupacijos laikmetį.

Taigi, užbaigdama savo NEVA PATRIJOTINGĄ KALBELE, ją vainikuoju mūsų gražiakalbio ir jauno poeto - (Padangės Aro) skambiais ir jautriais žodeliais:

"Nereik nusiminti didžiū skausmų valandose,
Kurie raizo-kamoja galinga Krutinę tautos,
Juk po smarkiųjų vejų, ziemuzes šaltos,
Maloni, puiki ir giedringa vasarele užstoja.

Neverkit jus, broliai-sesės, šaltame Sibire,
Neliuskit jus taipgi-po kruvina Nacių valdzia.
Neuzilgo ismus valanda, Lietuva vėl bus laisva
Juk "Atlantiko Čarteris" visus mus gaivina.

Suvienytos tautos, Dievuliui joms gelbstint,
Sutiuskins to slibino - trilypeš "Asies" galybę,
Isliuosuos tautas visas iš retezių sunkių,
Ir vėl jos atgaus savo pilną laisvą liuosybę.

Ir tuomet vėl tavo brangioji Karūna -
-Garbinga Trispalvė, rutomis padabinta,
Plevesuos Vilniuje, Gedimino kalne,
T taipgi ir kiekvieno lietuvi, lietuvis širdyje.

Nežiurint kur Tavo brangus vaikai yr' išsisklaide:
Anglijoj, Argentinoj, Brazilioj, KANADOJ, Amerikoj laisvoj,
Ar kenčia šaltame Sibiro, ar Lietuvoj, Vokietioj yra pris-
pausti,

Tavo nelaimiu dienose - Tave mes atjaučiam visi.

Taigi, Lietuva garsioji, Tėvynė brangioji,
Kiekvienas iš mūsų sveikinam Tave savo širdyse
Šiandien, apvaikštant tavo 26 m. Nepriklausom. šventes,
Už Tave siunčiame Aukščiausiam savo karštas maldas.

Gyvuok Tu per amžius laisvai ir garbingai,
Sau dvasios jėgų semk iš protevių laiko...,
O mes gi taviškiai - "Lietuviais esame mes gimę:
Lietuviais norime visur, visuomet ir but,
Ta kilniąją garbę mes gavom užgimę,
Pėr amžius neduosim jai ir Tau niekad prazūt!"

- Padangės Aras -

Visi karo belaisviai laukia jūsų paramos
per RAUDONĄJĄ KRYŽIŲ.

LIETUVAI NASLAITEI

Naktis tamsi... ne tau poilsiu žadėta...
 Glosto ramunė kojas be prieglaudos!
 Tu sukniubai išbarta kaip negirdėtai
 Vidury laukų, į pasėtus nuodus.

Palaidus tau plaukus iškaiše žibuoklės,
 Ziuri asaroms į apstatytus kryžius!
 Svetimų gautuvų palinkę supuoklės -
 Pribloske... kai bandėi keltis pasiryžus.

Ir taip prie žemės kietos veidas nubalęs
 Prisiglaudė tartum prie matigos kapo...
 Nei verkt, nei pakilt... tiek lavonų susalę...
 Kaip rudens vieskely prikritisų lapų.

Vienok kai temsta ir menuo apsiuverkia,
 Ir kai žvaigždės sugiba kalnų zvakėmis -
 Partizanų buriai gretoms susitelkia,
 Gaivina tavo sultingomis kekėmis.

Tad, kelkis, Našlaite, Lietuva brangiausia!
 Prisikelk, Tėvyne mūsų mylimiausia!
 Prisikelk, mes saukiam okeanų tolinos,
 Atbusk, vainikuota, gintaro karolinos.

- Marija Aukštaitė. -

VIENYBĖJE GALIM BŪTI VISI BET KAS YRA VIENYBĖ

- Vienybė - tautų ugdymas.
- Vienybė - šeimų vairas.
- Vienybė - sielų surišimas į gražiausią moralių rožių vainiką, kuris amžinai nevysta naujiems žiedams išsipinant.
- Vienybėje - mes galiūnai prieš visas audras.
- Vienybė - nenutrūkstantis ryšys, siekias idealų, jis paremtas ištverme ir žmogaus kilniais siekiais.
- Vienybė - tautų lazda, ant kurios rymo laimėjimai.
- Vienybė - alkio priešas: ji dalinasi žemės duonos trupiniais ir dvasiniu maistu.
- Vienybėje - nėra karalių nei vergų: jausmas, meilė, paklusnumas sutelpa vienam soste - žmoniskoj sirdy.
- Vienybėje - galima išsemti jūra, perkasti kalnus, bet reikia užmiršti poną ir vergą.
- Vienybė - karų priešas; jo kūne visų tautų gyslos, kurios plaka po viena taikos širdimi.
- Vienybė - lygus saikas širdžių paskolų.
- Vienybė - kanklės, ne tik mūsų jausmams žavėti, bet rišti mus - meilės gyvenimui.
- Vienybė - mūsų bendras karavanas, nešantis mus iš tuščio gyvenimo į derlingą gerų darbų lauką.
- Vienybė - mūsų siekių bokštas: tik sielas sujūnę, pasieksim jo aukštį.
- Vienybė ir sažinė, tai vienas neatskiriamas brangakmenis, be kurio pasaulio vainikas tuscias.

Vienybei užēmus sostus, paglemžus elgetų krepšius, žmonija palaidos morali ir materialį vargą.

Vienybė pergraži, perideali, dėlto šiūkslės jos vengia.

Vienybė - mūsų motina, palaidūnas sūnūs tas, kuris nuo jos bėga.

Vienybė - siena, kuri atskiria mus iš pakrikusio gyvenimo.

Vienybė - rankų ir sielų junginys; jos rankos siekia pasaulio meilės lopsio, o galinga siela neša taikos, gėrio ir džiaugsmo trispalvę.

Vienybė žemę apsupa, tik jos keliai kruvini į tobulumo saulę; žmonės patys nutręse erskečių dirvas savo brolių krauju ir lavonais.

Vienybė nežino turčiaus nei elgetos - tik žmogų.

Vienybė ne tik vardaš, bet gyvas mūsų idealas. Jeigu jos vaikai vieni susiglems auksą, antri skarmalus ir vargą, tai pirmieji išjuoks savo idealią motiną, antri prakeiks.

Vienybei mes - vienybė mums. Mūsų galvos širdys nė peiliams, ne sautuvams, tik meilei ir vienybei.

Vienybė ir meilę skelbė Kristus. Tik žmonės sukūrė savo sistemą, pamynė sąžinę, užmirso brolių.

Vienybė už visus idealus brangesnė, nes jūngia mus visus meilės gyvenimui.

Vienybės netrokšta tas, kas jos nepažįsta.

Vienybės grožio juosta apjuos žemės kamuoli: Užtekės naujo gyvenimo saulė, bet tik per bandymų ir patyrimų lauką.

Vienybės trokšta žmonija, tik daug kartu apvilta skriaudėjų, netiki jos idealiam žibintui.

Vienybės laukia žmonija, nes žemė kraujo ir ašarų atsigėrė.

Kaip viena motina, taip viena vienybė. Jei ji dalinasi į rūšis, - brolis prieš brolių galandžia peilį.

Vienybės vainikas - žmonių meilė. Tad būkime vieningi, ir artėkime prie tobuliausio gėrio: Vienybės!

Marija Aukštaitė.

AŠTUONIOLIKA DIENŲ RUSIJOJ

* * * * *

Diena, kurios niekada nepamiršiu yra lapkričio 13 diena, 1940 metų.

Traukinys apleido Vilniaus stotį lydėtas garsais "Internacionalo", kuri griežė mums maža Raudonojos Armijos kareivių grupė, šitaip palydėdama savo draugus, dabar grįžtančius Maskvon. Netrukus suradome kad traukinys buvo kiste prikiestas Rusų karių ir puskarininkų. Du iš jų tarpo tuojuos išiveržė į mūsų atskirą ir pradėjo mus maloniai kalbinti.

- Tai mūsų yra keletas lenkų ir lietuvių važiujančių į Kanadą, kur turime giminių. Tas jiems buvo netikėtina. Mes tikrai nusistatę apleisti Sovietų Sąjungą, tą "rojų" ant žemės? Tai jau tikrai kvailystė! Ir važiuojame į tokią kapitalistinę šalį kaip Kanada? Tikriausiai mes to gailėtumės.

Taip galvojo puskarininkai. Nemokėdama labai gerai rusiškai aš kalbėjau kaip mažiausiai bet vistiek visuomet pasitaikė man pasakyti kas nors, kas mūsų kompanijonams nepatiko. Kai tik pravaziavome Lenkijos ir Rusijos rubežį, as tariau: "Taigi dabar mes jau Rusijoje".

"O! kaip galite taip pasakyti! Čia Sovietų Sąjunga, Rusijos nebėra!" Atsakė vienas mano malonių kompanijonų.

Tamsu jau buvo, kai atvykome į Minską, kur reikėjo persisėsti į kitą traukinį. Dvi valandos prisiejo mums laukti ir tai davė progą prisiziūrėti miesto (jeigu galima Minską pavadinti miestu). Smauros, purvinos gatvės, užstutos miniomis žmonių, apsirengusiu senais, nuskurusiais drabužiais, - tai viskas ką matėme. Lietus privertė mus grįžti į traukinį. Malonu buvo apleisti Minską.

Sekantis sustojimas buvo Maskva. Čia davė mums "Intouristo" agentą nuvesti mus į Anglų Ambasadą, kur turėjome reikalų. Patys pirmieji išpužiai Maskvos buvo malonus. Navedė mus į "metro" (pozeminių traukinių). Tenai visur aplinkui puiku: marmuro stulpai, stipri moderniška šviesa - visos šios puikybės sudarė toki noustabų kontrastą su minia žmonių, apsirengusiu tokiais neturtingais ir senoviškais drabužiais. Visi taksiai Maskvoj vienodi (apie 1935 metų Ford modelis). Gatvės plačios, namai dideli ir patogūs, priminanti didelę praeitį, su dabartimi visiskai neėjo. Beveik visos krautuvės buvo uždarytos, tos kurios buvo atidarytos, taip pilnos buvo žmonių, kad negalėtum nė pakelti į jas išiveržti.

Po penkių valandų vėl atsiradome traukinyje ir nuobodį kelionė per užsniegtus Sibiro laukus prasidėjo. Viena dieną pasitaikė proga pasikalbėti su jauna mergina, kuri dirbo wagone-restorane. Zinodama, kad mes svetimsaliai ir kad ji gali mums tikėti, ji mums papasakojo kokios baisios jos darbo sąlygos ir koks visiškai neužtenkamas jos uždarbis. Su asaromis akyse ji mums pasakojo apie nelaimingus, taip sunkiai kenciančius Rusijos žmones. Jie tik laukė tokio gyvenimo pabaigos.

Devynios dienos tarp Maskvos ir Vladivostokų tęsėsi begaliniai. Kai galutinai pasiekėme tą uostą ant Japonų jūros krasto, visi susirgome. Aš net pašaukiau gydytoją, kuris man padėjo, pagal savo uždarbį (daktarai Rusijoje neapmokami). Laivo plaukiančio į Tsurugą nebuvo iki sekančios savaitės ir todėl reikėjo tą laiką praleisti "Inturisto" viesbutyje. Kambarių ir valgio kainos buvo labai aukštos, miestas nuobodus, o oras labai šaltas. Neapsakomai smagu buvo sužinoti, kad turėjome apšalti Vladivostoką gruodžio 3 dieną. Po kratimo visų mūsų daiktų, galu gale leido mus ant laivo. Laivas buvo Japonų ir dvi veliavos kabejo ant masto: tekanti saulė ir Rusų veliava. Penkias minutes vėliau apšaldome Sovietų teritorinius vandenius. Tada pamatėme raudonąją veliavą palengva krintančią žemyn nuo masto. Visi atsidadome lengviau. Tai buvo mūsų "Sudiev" Rusijai.

- Giedraitytė. -

RED. PASTABA

Šio aprašymo autorius - tai jauna mergaitė, kuri vos tik pora metų atgal, kaip atvyko į Kanadą. Ji pergyveno rusų okupaciją Lietuvoje, ji matė tą žemės "rojų", dėl kurio tiek daug mūsų brolių čia Kanadoje darbuojasi ir nori, kad ne tik Lietuvoje, bet ir Kanadoje toks rojus būtų.

Autorė skaitosi laiminga gavus progą pabėgti iš to "rojaus", o kažin ar tie sumulkinti komunizmo vergai susipras kada ir paklausis tų žmonių, kurie savo akimis yra matę tą "rojų"?

SEKMADIENI, KOVO, (MARCH.) 19 d. 1944 m. VYT. KLIUBO, MENINKAI RENGIA
LABAI DIDELĮ IR ĮDOMŲ

K O N C E R T A

Būs perstatyta, puikus ir įdomus veikalas. 5 veiksmu drama. "UŽGROBTOJ ŽEMĖJ". Veikalas atvaizduoja, kaip lenkai šeimininkavo užgrobtam Vilniaus krašte. Veikalas parašytas Juozo Paukštelio ir reikia pasakyti gana įdomus, be to reikia žinoti, tokie dideli veikalai perstatyti paima daug laiko ir ekspensų. Pageidaujama, kad šį parengimą nepraleistu nei vienas lietuvis, nes tokių parengimų ne tankiai buna.

PRADŽIA: 3:30. v. po pietu.

KVIEČIA RENGĖJAI...

I NEPRIKLAUSOMYBĖ

Mes visi einame grandiniu erškėčių,
 Sužeistomis širdimis siekiame saulės!
 Ir drąsūs veidai, jei į drobę sudėčiau -
 Paliūdytų žingsnius; mūs kovos ir meilės.

Laukia Lietuva sužeista... nukryžiuota...
 Kai mes bėgame ir klumpame - Ji verkia!
 Tiesia į mus savo glėbius retėžiuotus -
 Keliasi nuo kryžiaus, visas jėgas telkia.

"Ateikit, ateikit, mylimi vaikeliai...
 Grabais apvyniota visa žemė mūsų!
 Nors nuilsę rankos, ir kruvini keliai, -
 Lauku širdies meile - Aš pagalbos jūsų.

Ateikite, visi... į gretas sustosim...
 Ar kalnai, ar uolos, ar alky klūposim!
 Mes iš ugnies, kraujo, - trispalve mojuosim, -
 Sužeisti keliausim, bet nepasiduosim!

- Marija Aukštaitė. -

I V Y K I Ū Ž Y G I U O T Ė

(Tąsa iš pareito numero)

"Nuo lopsio iki kapo saugumas" reiškia nuo lopsio iki kapo tavo gyvenimo inspekcija. "Gerovės valstybėj", kuria dabar naujos dalybos pusgalviai ir jų komufasistų sebrai gudriai konspiruoja, tu virsi valstybes vergas. Tu issyk liksi protiskai, moraliai ir finansiškai sunacizuotas, sufasizuotas ir sukomunizuotas. Šitoks stebėtinas planas, kaip "nuo lopsio iki kapo saugumas", negali būt įvykdomas be didelės gaujos biurokratinių durų skambucio skambintojų ir klausinijančių urėdninkų, kurie prižiūrės kiekvieną tavo gyvenimo paprotį ir zingsnį.

Du slaptingi Amerikos beveridgiečių veiksniai - padaryt mus visus komufasistais vergu valstybėj. "Nuo lopsio iki kapo saugumas" yra cukraine, kuria jie duoda tau čiulpti, kai jie ruosia tau vergu-ves gardą. Kitas veiksnys yra kurimas didelės biurokratinės milijonų politinių parazitų partijos - komisarų ir budelių - kurie dabos tave ir mane, kaip "gerovės valstybės" sargybiniiai.

Baloto skrynužė yra tavo atsakymas šiems planuotojams. Balsuok prieš visus, kurie žada duoti tau menulio saldainį.

* * *

Poetai retai teturi realizmo dovanos, politinės ar kitokios. William Rose Benet, poetas, sakė, kad jis pazistas žmones, kurie yra "galingi - jie tiki į privilegija. Tai aš vadinu kapitalu. Tas eina isvien su visos pazangos obstrukcija".

Ar tai ne naivu? Kas netiki į privilegija? Kompetentingas, turtingas žmogus privalo turēt daugiau "privilegijų", negu nekompetentingasis ar valkata. Ji igimta jam naturaline atrankos tiesa. O kada "Kapitalas" ir "privilegija" obstruktuoja pazanga? Tai tikras pazangos pagrindas. P-no Beneto "pazangos" ideja matomai pagrįsta pasitikėjimu retoriska lygybe, tuo žodžiu, kuri tu randi žodyne, bet kurs neturi buities niekur kitur.

* * *

Kada Julius Cezaris rašė garsia savo eilute, "Visa Galija yra padalinta į tris dalis", jis nežinojo, kad tas, kas buvo tikra dvejeta tūkstančių metų atgal, pasiliks tikra iki sios dienos. Galija (t.y., Francūzija) tebėra padalinta į tris dalis - komunistus, fašistus ir republikonus. Jie ruošias suskaldyti gyventojus ir užgesinti viens kito šviesą, kada jie dar karta pasigrobs savo salį. DeGaulle ir Giraud tera vien rodykliai. Tikra kova Francuzijai, žinoma, dar įvyks - jos pačios žemėje.

Sunkia širdimi, aš pranašauju civili karą Francuzijai - trijų partijų civili karą - su busimojo Napoleono pakilimu, kuri Bull ir dedę Samas turės nuslopinti, jei raudonoji Rusija nepralenks mus siame zgygyje.

Realus "izolacionistai" Amerikoje yra komunistai ir ta gauja rusofily, kurie šliaužia jų pėdomis. Šie raudonieji ir rausvieji visai nedomisi mūsų karu su Vokietija ir Japonija. Jei jie rentu mūsų karą su pirmąja, tai vien tik dėl to, kad remdami ji teiktu pagalbą "šventai motinai" Rusijai. Iš tikrųjų, jie domisi vian sovietų Rusija ir naujo požeminio kominterno pasaulio revoliucija. Ir aš dabar tikiu, kad raudonieji U.S.A. yra atsakingi už daugeli mūsų streikų, rasės riauses ir beveik visus sabotazus, kurie įvyko ir tebevyksta. Kodėl? Dėlto, kad jie tiki, jog skina kelia proletarų revoliucijai Jung. Valstybese kada Rusija (ju nuomone) taps valandos didvyris pokariniame pasauly. Jie yra išdavikai.

* * *

Madam, nesujauk liberalo su libertarianu. "Liberalas" šiais laikais yra svečimnaudžio vilionės frontas reakcionieriui. Profesionalus "liberalia" siandien yra senovės valstybės liaupsintojai toriai. Nulupk "liberalo" kaili ir tu pamatysi "komufasista" arba vieno ar kito polinkio proletarą. Grandiskas senas zodis "liberalas" eina kito grandisko seno zodzio "demokratybes" keliu. Komunistai ir kiti pozeminiai mūsų laisvų įstaigų ardytojai vartoja abu zodzius.

Libertarianas, madam, yra tas, kurs tiki į asmens laisvę kaip valdžios, ekonomines sistemos ir paties gyvenimo kertinį akmenį. Jis yra individualistas. Jis yra verguvės valstybės priešas. Jis yra jeffersonietis, emersonietis, spencerietis, smithietis, - t.y., žmogus, kurs priešinas belaisviui, vergų valstybei ar "augumo" parazitui.

Willkie tėra vien kandidatas - daugiau niekas. Ar tu gali atsiminti umai bet ką, už ką jis stovi? Kuo jis skirias nuo prez. Roosevelto? Ar jis nori būti prezidentu tik dėlto, kad yra dide garbė ir kad jis galėtu šildytis Baltųjų Rumų sviesoje tarsį Miss Amerika, arba dėl to, kad jis turi ka nors vertingo Amerikos žmonems? As absoliučiai priešinos p. Roosevelto ketvirtam terminui. Bet kam mes turėtum pakeisti Roosevelt dėl Willkie? D mano biciuliska galvele neįjėgia perinti.

Tuo tarpu - reikalingas: Diplomatas, Jung. Valstybių amerikonas diplomatas. Jis turi būt pilnai atsakingas, stoveti virsui demagogijos ir masinines politikos.

KAS BUVO DAROMA, TAUTINIŲ SAUKTAME SEIME

NEW YORK, N.Y. - Amerikos Lietuvių Seimas, sušauktas Lietuvos nepriklausomybės gelbėjimui, dabartiniame momente kada Lietuvai grėsia didžiausias pavojus, atliko savo uzduotis geriausia, kokias dabartinio momento sąlygos reikalauja:

1. Nutarė rinkti milijoną parašų ant prašymų kad Amerikos vyriausybė apgintų Lietuvos nepriklausomybę, kad neleistų Lietuvai patekti Sovietų vergijon.
2. Seimas pasisakė Lietuvių tautos nuomonę prieš tai ką paskelbė Sovietų komisaras Molotov iš Maskvos, kuris skelbė pasauliui neva "autonomijas" savo numatytoms pavergti tautoms, kartu ir Lietuvai. Seimas išnesė pareiškimą jog mes Amerikos piliečiai Lietuviai nesutinkam su tokiu Sovietų planu pavergti Lietuvą - mes reikalaujam kad būtų ispildyta Atlanto Čarterio pažadai, už ką Amerika pasiskelbė kariaujanti. Seimas stoja už visišką, pilną Lietuvos Nepriklausomybę.
3. Seimas nutarė praveisti \$5,000,000 Karo Bonų vaju nuo Vasario 16 iki Kovo 31, dar didesniai paremimui Amerikos karo pastangų priešą nugalėti.
Seimo metu parduota ar gauta pažadėjimų pirkti U.S. War Bonds net už \$164,000!
4. Seimas išrinko visuomenės atstovų vyriausiąjį Vykdomą Komitetą iš 17 asmenų Seimo nutarimama vykdyti sąryšyje su Lietuvos vadavimu.
5. Seimas gavo žinias ir pažadėjimus kad šymet sąryšyje su Vasario 16tos minejimu Lietuvos Nepriklausomybės proklamacijas isleis keletu valstijų gubernatoriai, kas reiškia jog jie pripazysta Lietuvą nepriklausoma ir savistove valstybe.
6. Vienas iš pačių svarbiųjų Seimo tikslų - supažindinimas Amerikos visuomenės su Lietuvos laisvės klausimu - praveistas triumfaliskai:
 - a. Žinios apie Seimą ir Lietuvių tautos troškimus nuo pat pirmos Seimo dienos paskleistos Amerikos spaudoje, visoje salyje, ir per radio.

b. Seimo atidarymas ir Angliškos kalbos apie Lietuvą ir Amerikos Lietuvių piliečių veiklą transliuota per New Yorke miesto oficialę radio stotį.

7. Seimas, nors trumpu laiku susauktas, turėjo 402 delegatus (nepriskaitoma Lietuvos Atstovas, Generalinis Konsulas ir kiti žymūs atstovai nei Lietuviai siaip atsilankę į Seimą kaip svečiai).

Nuo organizacijų dalyvavo 195 atstovai; pavienių atvykusių ir užsirašiusių delegatais iš įvairių kolonijų - 207.

8. Seimas užgyrė įsteigimą Lietuvos Prezidenta A. Smetonos Paminklo Funda ir uatvirtino tam komisiją. Ta komisija issidirbs savo taisykles ir aukų gavimo budus veliau.

9. Seimui aukų susiūsta ir Seimo metu sudėta virš \$6000, ir vis dar aukos plaukia. Prie šios sumos Lietuvai Vaduoti Sąjunga pridėda visus savo turimus virš \$6,000 anksčiau visuomenės sudėtų aukų Lietuvos vadavimo darbui vykdyti ir paveđa tam iš 17 asmenų išrinktam visuomenės atstovų Vyriausiam Vykdomam Komitetui.

10. Nutarta pasiūsti parama Lietuvos atstovybėms esančioms nekuriuose šalyse, kurioms reikalinga parama.

11. Seimas parodė didžiausį norą visų Amerikos Lietuvių bendro veikimo ir priėmė tuo tikslu rezoliuciją. Seimas supranta kad tik vienin-gai dirbdami, nesiskirstydami į šrovės ir nesmerkdami vieni kitų Amerikos Lietuviai galės atsiekti didžiausios naudos Lietuvos Nepriklausomybės atgavimui. Ta atsiekti ir daugiausia laimėti Lietuvos laisvei Seimas mato tik remiant ir kooperuojant su Lietuvos valdzios likučiais.

VIENINGOS VEIKLOS REIKALU REZOLIUCIJA

Vasario 6, New Yorke, Amerikos Lietuvių Seime, priimta sekanti rezoliucija užgirianti bendrą Amerikos Lietuvių veiklą, Lietuvos vadavimo darbe:

Šis Seimas pilnai supranta ir įvertina vieningumo reikšmę Amerikos Lietuvių visuomenėje Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo darbe, bet taipgi stipriai pareiškia kad Amerikos Lietuviai laukia iš mūsų veikėjų ne vien tik vienybės bet ir veiklos; ji trokšta kad būtų aiškus teigiamas veiklos programos ir kad darbas Lietuvos Nepriklausomybės atgavimo atzvilgiu būtų vedamas aktingai ir gyvai.

Šis Seimas pareiškia nepasitenkinimą tokia organizuota popierine vienybe kuri nieko neveikia ir kartais net neigia ne tik pačią aktingą veiklą bet net daro uzpuolimus ant Nepriklausomos Lietuvos valdzios likučių ir veda polemiką spaudoje, kuri skaldo mūsų jėgas ir kenkia Lietuvos nepriklausomybės vadavimo darbui.

Taigi šis Seimas, rimtai apsvarstęs Lietuvos nepriklausomybės reikalą sudarė aiškų programą Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo tikslui, ir savo sesijose išrinko Seimo nutarimams įgyvendinti Vykdomąjį Komitetą ir speciales komisijas.

Seimas įpareigoja savo Vykdomąjį Komitetą ir speciales komisijas aktingai vykdyti Seimo nutarimus ir dėti visas pastangas kad mūsų visuomenė susitartų vieningam darbui Lietuvos Nepriklausomybei atstatyti.

PASTABOS

Kaip jau žinoma visiems, kad Makovoje Stalinas per savo adjutantą Malatovą, pasivadines Paleckį ir kitus Kvislingus, suteikė niekieno neprasyta "autonomija" Lietuvai ir kitiems kraštams.

Toji autonomija, tai niekas daugiau, kaip šlykšti apgavystė, ar gaudymas žuvų drunstame vandenyje. Rusijos diktatoriams gal tas ir naudinga, nes jie mėgins prie taikos stalo turėti nuo kiekvieno tokio "autonominio" krašto po atstovą, kurie gins Stalino "šlovę" ir jo imperialystines užmačias. Lietuvai ji nieko nereiškia. Lietuviai gyvendami tokioje "globoje", bus pakuojami į gyvulių vagonus ir vežami į Sibirą.

Apie šalies ar žmogaus teisią svajoti, ten kur diktatoriai siaučia - apsurdas.

Apie tas "autonomijas", kurias jo didenybė ponas Juozapas Stalinas suteikė mūsų gimtiniam kraštui Lietuvai ir dar kitiems penkiolikai kraštų, niekas neparodė jokio susidomėjimo. Visą didžioji Kanados ir Amėrikos spauda tuojuos aprasė šį dalyką ir palygino į barščius be druskos. Visi nustebė tokiuo Juozapo "mielasiirdingumu", kurs suteikė tautoms tą, ką nei pats velnias iš jo rankų neimtu.

Bet pasaulyje yra toks sutvėrimas, kuris vadinasi "Liaudies Balsas" ir kuris tuoį peklišku balsu užcypė: "Lietuva turės didesnę nepriklausomybę, negu kuomet nors buvo turėjusi".

Tai visai paprasta Maksvos bernų melodija. Jiems užtenka, kad Stalinas pakraipytu vieną usą ir jau jie bus suklaupę.

Na tegul jie džiaugiasi ta "nepriklausomybe" į kuria tikriausiai patys bijos sugrįsti, kad nepastatytu "pad scenku".

Šiais laikais prapaganda yra didelis dalykas. Prapaganda sukelia žmonijoje entuzijazmą, sukelia pasiaukojimą ir pasitikėjimą. Todėl nereikia stebėtis, kad šiandiena prapoganda statoma aukščiau visko. Kad prapagandai yra išleidžiama pasakiškai daug turto.

Geriausią prapagandos meisteriali, tai yra nacysmas ir komunyzmas. Šie, prapagandos dėlei istenge pavergti milijonus žmonių. Jų purvina ir slykšti prapaganda apie žemes rojų nesustojo ir šiuo laiku. Mes daug užtinkame Kanados ir Amerikos spaudoje ilgiausių straipsnių ir raštų apie dangišką Rusijoje gyvenimą, kuriuos parašė tokie kvistlingeliai kaip Paleckis ar L. Girė. Tie visi raštai prisiunčiami kebligramomis, už ką reikia mokėti labai brangiai.

Keistą darosi, kai matai čia Kanadoje renkama visoki škudurai, nunesiotos siūses ir kiti mums nereikalingi dalykai, dėl susėlpimo badaujančios rusų liaudies. Atrodo, kad komunyzmo tėvyneje nei apsirėngimui, nei pavalgymui nėra pinigų, bet tokioms kvistlingų kebligramoms, tai pinigų, kaip sieno.

Lietuva yra maža šalis, jos gyventojų neperdaug ir tie neper-
turtingi. Mes neturime milijonų leisti prapagandoms, todėl lai būna mums ji ir nereikalinga. Mes privalome turėti svaria sąžinę, tvirtą ismintį ir su tuo visu laikytis arčiausiai prie demokratišnių salijų, kurių Atlanto Čarteris ir Keturių Laisvių dėsniai išgelbės mūsų tautą. Ne purvina prapaganda, bet tiesa turės paimti viršų.

Nuo vasario 28 dienos, iki kovų 15 dienos yra skelbiamas Raudonojo Kryžiaus vėjus. Raudonasis Kryžius - tai svariausių idejų organizacija pasaulyje. Šios kilnios organizacijos darbai yra susizavėjęs visas kulturingas pasaulis. Raudonasis Kryžius selpia tuos, kas yra nelaimėje, o nelaimėje šiandiena yra labai daug. Tukstančiai mūsų karių nacių ir japonų belaisveje kencia bėda. Milijonai civili-
nių gyventojų likę be namų, be drapanų ir maisto, laukia kas jiems isties pagalbos ranką. Raudonasis Kryžius ta padaris, Jis suselps visus, kam tik pašalpa yra reikalinga. Jo pašalpa nepasinaudos nei joks suktas apgavikas, nei joks dykaduonis.

Lietuvians, kurie jieško tiesos teisybėje, Raudonojo Kryžiaus darbai turi būt ypatingai paremti. Šio vėjus proga visi kaip vienas prisidėkime su auka, kokia kas tik išgalime, aukokime pinigais, drapanomis, krauju ir kitais dalykais, kuó galima susėlpti nelaiminguosius. Širdinga auka skirdami kartu pasistenkime, kad mūsų lietuvišku vardu nepasinaudotu kiti. Ponios P. Juškevičienės suorganizuotas R.K. Ratelis Montreale ir "Dainos" ratelis Toronte, tai tikri

lietuvių atstovai nuo Raudonojo Kryžiaus. Pasistenkime savo auką skirti per siuos ratelius!

Balandžio mėnesio pabaigoje, prasidės Šeštoji Karo Paskola.

Dabar jau laikas pradėti kalbėti ir svajoti apie pirkimą bonų. Žodis pirkti - neatatinka tikrovei. Mes nieko neperkame - mes skoliname savo pinigus mūsų kraštui, mūsų vyriausybei. Mes gerai juos investuojame. Mes gausime savo pinigus atgal su geromis palūkanomis.

Šis karas yra visų karas. Tad stenkimės ir dalyvauti visi jame su savo doleriais, kaip ir su savo mintimis ir savo muskulais.

Nors dar yra gražaus laiko iki prasidės "VICTORY" bonų pirkimo laikas, bet jau šiandiena yra pravartu sudėti visas mūsų mintis į karo paskolų klausymą.

Iš Toronto mums pranešama, kad ten jaunieji lietuviai susiorganizavo į gražų būrelį.

Tai labai prakilnus darbas. Tai girtinas žygis.

Bet kaip su Montreale jaunimu? Juk Montreale daugiau lietuvių - daugiau jaunimo.

Dėja, jie dar tebėra palaidi - kaip žydo žabai.

Studentai, aukštus mokslus einantis jaunime, ko laukiate! Jus žinote organizacijos reikšmę ir jos svarbą, jūs esate naujos galybės žmonės - modernūs žmonės. Tai kodėl nesukuriate lietuviško jaunimo organizacijos?

Šioje laidoje talpiname pranešimus iš Tautininkų šaukto seimo, kuris buvo gana pasekmingas.

Vienas iš daugiausiai sveikintinų dalykų, tai tarimas surasti būdą vieningam visų lietuvių veikimui, dėl kovos už nepriklausomą Lietuvą.

Tai girtinas seimo tarimas. Šiuo laiku vienybė tarpe lietuvių - yra viskas.

KA KITI RAŠO AR SAKO APIE LIETUVĄ

** ** ** ** ** **

Robert Machray į Londoniški "Free Europe" rašo:

- Dideli rusų pasisekimai, šioje šalyje sukėlė nevisai teisingą politinę atmosferą. Pavyzdžiui: - Baltijos Valstybės mažai yra minimos Britų spaudoje paskutinių laikų, nors Amerikoje dar tebera stipriai nusiteikusių žmonių, kurie užgria marsalo Stalino laimejimus, bet nepripažįsta, kad Baltijos valstybės turi ipso facto pranykti iš žemėlapio.

Daugelis žmonių mano, kad Baltijos valstybės gali būti ignoruotos ir kad niekas neturi priešintis prieš Rusijos re-aneksija šių žemių, matuodamos tų valstybių mazumu.

Teisybė, jos yra mažos, bet visos trys, jos yra didesnė šalis už Angliją sykiu su Wales. 1939 metais, jos turėjo virš sesių milijonų gyventojų ir virš 60,000 ketvirtainių mylių žemes ploto. Šeši milijonai gyventojų, tai yra daugiau, negu kad Anglija turėjo prieš industrijos revoliuciją.

Kitas išaiškinimas, kuris tankiai tenka girdėti, tai kad tos trys valstybės rusiškos, vienaip ar kitaip. Bet faktas yra, kad šių valstybių gyventojai, etnografiniai nėra nei kiek artesni prie slavų negu prie germanų rasių. Po svetimo jungo ir po visko, šie kraštai išlaikė savo individualę kalbą, atskiras nuo rusų ir vokiečių. Jos buvo užkariautos kryžiuočių, lenkų, sveidų ir rusų, bet savo laisvę vėl atgavo sėkmingai kovodamos prieš rusus ir vokiečius.

Kada pavojus Antro Pasaulinio karo pasidarė neišvengiamas, tuomet Rusija reikalavo, kad Anglija ir Francija garantuotų Baltijas valstybes prieš užpuolimą. Bet tos valstybės atsisakė pačios nuo garantijos, kaip iš rusų, taip iš vokiečių.

Po aneksavimo Baltijos valstybių 1940 met., Amerikos ir Europos spaudoje pasirodė daug stipraus pasipriesinimo. Mr. Summer Wales, liepos 23 d. 1940 m. paskelbė grieštą Jungtinių Valstybių opaziciją, prieš neteisingu keliu veikimą, kuriuo Rusija panaikino nepriklausomybę tų trijų valstybių. Jungt. Valstijas negali pripažinti pakeitimų, įvykdytu tuo keliu - ir iki šiol Amerika nėra pripažinusi tų pakeitimų.

Po vokiečių užpuolimo, Rusija pradėjo aiškinti jos pasielgimą, kaipo pasirusimą gintis prieš Vokietiją. Po ilgos prapagandos, sovietai mėgina įrodyti demokratinę valstybę, kad viska ka jie padarė, tai buvo dėl Baltijos krastų geroves. Bet jiems nebuvo galima uzdengti žiauriską sovietinimą Baltijos valstybių, kur tukstanciai buvo užmustu ir išvestu į Rusijos gilumą.

William Henry Chamberlin, savo didžiuliame veikale "The Russian Enigma" paduoda labai rimtų faktų apie rusų manievrus okupuoti kitus krastus, kurie mūsų manymu yra labai idomus ir kanadiečiams lietuviams. Čia pacituosime keliata ištraukų:

Puslapis 200

- Hitleris Stalinui prižadėjo taika ir žemes rytų Europoje 1939 metais. Anglija ir Francija neprizadėjo - jokių žemių.

Trys Baltijos valstybės, Lietuva, Latvija ir Estija buvo priverstos nusileisti ir duoti rusams militarines oro ir laivyno bazines savo teritorijose. Iš pradžių, jų vidurinė administracija buvo neliečiama, bet vasara 1940 metais, jos buvo aneksuotos ir bet kokia laisvė buvo panaikinta.

Puslapis 210

- Sovietų politinis teismas, panašus į sovietų politinius rinkimus. Jie per daug gražiai skamba ir per daug viėnbalsiai nutarti. Rinkimuose, kuriuose virs 92% balsų duoti vienai partijai ar grupei kandidatų, visuomet po patikrinimo parodys, kad tai rinkimai, kuriuose nera progos del issireiskimo prieš tokią partiją.

Puslapis 296

- Sovietų ambicijų aiškinimas pletimuisi rubežių į vakarus nėra įtikinantis. Žiurint tarptautinių teisių, Rusija ne tik ką laisvai pripazino sutartyse su Finlandija, Estija, Latvija, Lietuva ir Lenkija 1939 metų rubežius, bet laisva valia uztikrino sia "recognicija" nepuolimo ir neutralitumo sutartyse, kurias ji pati laisvai pasirasė su siom valstybėm.

"Montreal Star" vasario 23 diena.

Plačiai aprašo įvykusi Lietuvos nepriklausomybės minėjima ir pažymi, kad lietuviai kovoja už savo šalies nepriklausomybę ir kad praso sekancios taikos konferencijōs Lietuvai laisvės. Taipgi pažymi apie siūstas rezolucijas premjerui Mackenzie King, Rooseveltui ir Winston Churchill.

Senatorius David I. Walsh, Worchesterio lietuvių Lietuvos nepriklausomybes minejime pasake:

- Lietuvos reikalas yra Amerikos reikalas. Kitais žodžiais sakant, tai yra mūsų kova.

Kongresmonas Gorski, Chicagos lietuvių masiniame susirinkime pasakė:

- Dirbsiu kiek galėsiu, kad Lietuva būtų laisva ir nepriklausoma.

Majoras Kelly, 13 vasario apskelbė Chicagoje Lietuvos diena.

Illinois gubernatorius Green, vasario 16 apskelbė Lietuvos dieną Illinois valstijoje.

Waterbury, per 16 vasario minėjimą, kongreso narė Clara Booth Luce tarp kitko pasakė:

- Reikia tikėtis, kad mažųjų tautų nepriklausomybė bus atstatyta einant Atlanto Čarterio principais. Netikras ir neteisingas "plebiscitas" nėra išreiškimas tautos valios.

Connecticut gubernatorius Raymond E. Baldwin, 16 vasario proga, padarė pareiškimą:

- Dėl to, kad Lietuva buvo vis taika mylinti valstybė... esu tikras, jog sugryzimas žmoniskumo ir tarptautinius santykius ras Lietuva stovinčia tarpe laisvų tautų.

- A. N. -

Red. Pastaba

Tai toli gražu neviskas, ka gerb. A.N. čia parašė. Amerikos valdžioje ir visuomenėje, Lietuva turi labai daug draugu, kurie niekuomet neleis Lietuvai prazuti.

Kanados lietuviai, jūsų sūnūs - pirmose karo fronto linijose. Todėl ir jūs neatsilikite. Aukvokite Raudonajam Kryžiui.

KAS GERO BALTIMOREI, MD.

Sausio 16d. D.L.K. Kestučio pašėlpinė draugija laikė savo pirmą šių metų susirinkimą, kuriame buvo uztvirtinta gruodžio mėn. perinkta draugijos valdyba. Valdyba sudaro šie asmenys: pirmininku - P.P. Jaras perinktas jau 17-ta karta. Vice pirmininku - V. Bridikas jaunosios kartos čia gimęs ir augeš lietuviukas perinktas 8-ta karta. Turtų rastininkas - J. Minkevičius perinktas 24-ta karta. Izdininkas - J. Kiskis perinktas 20-ta karta. Užrašų rastininkas - K. Baltrušaitis perinktas 23-čia karta. Marsalka - F. Brazauskas perinktas 10-ta karta.

Draugijos turtas su pirmu morgečių, šėrais ir U.S.A. Karo Bonais, yra \$43500. Draugija narių turi 230. Nariai moka mėnesinių duoklių .75¢ i mėn. už vieną skyrių, \$1.50 už du skyrius ir \$2.25 už tris skyrius. Ligoje pašėlpaš draugija moką po \$6.00 i savaitę už kiekvieną skyrių per 15 savaičių i metus. Narys negali isimti ligoje pašėlpos daugiau kaip \$900.00 už kiekvieną skyrių. Pomirtinę, draugija ismoką už pirmą skyrių \$125.00, o už sekancius skyrius po \$100.00. Numirus nariui draugija duoda grabnesius ir uzmoka už grabnesių lemazina.

Sausio 30 d. Baltimorės Lietuvių Draugijų Taryba buvo surengusi prakalbas, per kurias pradėjo vaju pirkimui J.A.V. 4-tas karo paskolos Bonų. Pirmininkaujant Tarybos pirm. A. Miceikas, pirmiausia "Dainos" draugijos choras sugiedojo Amerikos ir Lietuvos himnus. Pats kun. Dr. L. Mendelis atkalbėjo malda ir po to prasidejo prakalbos. Kalbėtojų vardų neminesiu, nes jų buvo daug. Prakalbos buvo lietuvių ir anglų kalbose ir vėsi kalbėtojai ragino publiką pirkti karo Bonus ir gelbėti Dedei Samui nugalėti žiaurųjį ir klastingą priešą ir laimėti karą ir taiką. Bonų ta diena lietuviai ispirko už \$96,500. Laikė prakalbu ant estrados, gretą Jungtinių Valstijų, Marylando Vals., Lietuvių Legijonų Vėlevų, stovejo ir Lietuvos trispalve. Lietuviai Legijonierai pilnei savo uniformoj buvo garbės sargiboj, kas darė labai jauku išpudį.

Baltimorės lietuviai patrijotiški savo senajai Tėvynei Lietuvai. Kada A. L. Taryba saukė A. L. Konferenciją i Pittsburgh, Pa. Baltimorės lietuvių draugijos, pasiunte skaitlingą delegaciją ir nemazai aukų tėvynes ginimui. Dabar vel i L.V.S. ir R.T. Centro saukta Amerikos Lietuvių seimą Vas. 5 ir 6 d. New York, taippat vietos draugijos pasiunte skaitlingą delegaciją is 9 asmenų.

Baltimoriečiai neklausė kokia partija ar sriovė šaukia seimą ar konferenciją, bitik yra saukiama grinai Lietuvos reikalam aptarti, jie ten dalivauja. Dabar grizę deligatai is A.L. Seimo raportuoja, kokis tas New Yorke Seimas buvo išpudingas ir gražus ir kokie svarbus ir naudingi tarimai padaryti, kurių keleta as čia ir suminesiu:

1.- Nutarta pagaminti atatinkamą peticiją Jungtinių A. Valdžiai, prašant Lietuvai uztarimo ir po ta peticija surinkti 1,000,000. parasy ir juos nuvežti į Washingtoną.

2.- Išpirkti 4-tos karo paskolos Bonų už \$5,000,000. Vajų išpirkimui Bonų pradėti Vas. 16d. ir baigti Kovo 30d.

3.- Prašyti Valstijų Gubernatorių, kad jie paskelbtų savo Valstijose proklamacijų, kuriose pripažintų Vas. 16d. Lietuvos nepriklausomybės dieną.

4.- Tame A. L. Seimo 4-tos K. P. Bonų tapo išpirkta už \$161,500, ir aukų sudeta Lietuvos reikalams \$600,000. Kaip tai būtų buvę gražu ir kilnu, kad tame seime būtų dalivavę visos lietuvių sriovės. Apgailėtina, kad to nebuvo.

- P.P. Jaras. -

TORONTO ŽINIOS

Sausio 23 d. lietuvių parapijos klebonas kun. V. MacGiwney laikė pamaldas už prezidento A. Smetonos vėlę. Altorius buvo papuoštas gyvomis gelemis. Iš vieno šono altoriaus buvo nuleista Lietuvos trispalvė vėliava, iš kito šono - didžiosios Britanijos vėliava. Šios vėliavos, kaip klebonas sakė, bus laikomos, kol Lietuva atgaus nepriklausomybę.

Žmonių buvo pilna bažnyčia, kadangi klebonas iš anksto buvo pranešęs, kad pamaldos bus laikomos už a.a. Smetonos vėlę. Parapijos chorui užgiedojus "Pulkin Ant Kelių", buvo matyt, kaip ne vienam lietuviui, giliai paskendusiam maldoje ir iš didelio susijaudinimo nuriedėjo gaili asara, prisiminus buvusią nepriklausomą Lietuvą, žiaurių priešų pamintą ir nuteriotą.

Gražų ir turiningą pamokslą pasakė klebonas, prisimindamas laisvą, nepriklausomą Lietuvą ir prezidentą A. Smetoną.

Šv. mišions pasibaigus, choras užgiedojo "Lietuva, Tėvyne Mūsų". Žmonės tiesiog buvo nušėbinti. Tai pirmas atsitikimas, kad giėdotų Lietuvos himną mūsų bažnyčioj. Nebuvo nei vieno, kuris nebūtų verkęs. Visi verkė.

Už tokią gražų paminėjimą, visi parapijiečiai reiškia gilią padėką savo klebonui.

Sausio 23 d. Šv. Jono draugijos valdyba turėjo posėdį, kuriame svarstyta daug gerų sumanymų ir galutinai nuspręsta, kaip ir koku būdu suorganizuoti lietuvių jaunimą. Išrinkta laikina jaunimo valdyba, kurią įeina šie jaunuoliai: Simas Bonikis, Adelė Karaliūnaitė ir Margarita Perukevičiūtė. Šykiu su jaunuolių išrinkta valdyba buvo tartasi ir nuspręsta už poros savaicių rengti sokių su užkandžiais, kava. Minetas parengimas yra visiems dykai, susipažinimo tikslui.

Nutarta tam reikalui parinkti aukų pas geros valios lietuvius. Po dolerių aukojo M. Dervinis, S. Balciūnas, J. ir V. Samulevičiai, Matjošai, A. Ciriūnas, P. Grubevičiai, P. Motiejūnas, Radvilai, F. Karaliūnas, J. Banylis, P. Vilkeliai, J. Staliulionis, A. Augutis, P. Kairys (\$1.50); po 50¢ - J. Urbonas, P. Pedolskis, S. Bardauskas, E. Narušis, S. Butkienė, A. Lastauskienė, P. Urbonienė. Aukojo ir daugiau žmonių.

Visais jaunimo reikalais rūpintis, duoti patarimus, sukelti finansų, dalyvauti posėdžiuose, padėti prie rengiamų vakarelių, pasilinksminimų ir t. t., pavesta Šv. Jono draugijos pirmininkui M. Derviniui ir sekretoriui S. Balciūnui.

Vasario 5d. į lietuvių parapijos salę prisirinko tikrų lietuvių jaunuolių apie 60 vaikinų ir merginų tarp 16 - 20 metų amžiaus. Tai dar ne visi, nes daugelis negavo pakvietimų. Kiti negalėjo atėti dėl darbų.

Salę, kuri neseniai naujai išdažyta buvo, jaunuoliai papuošė spalvotais popieriais ir gražiomis iškarpomis, pritaikintomis pagal savo skonį. Negali ir atsigerėti, kaip jie gražiai ir vieningai darbavosi. A. Karaliūnaitė, kaipo tikriausia šeimininkė, beveik viena per visą dieną dirbo ir valė. Dirbo prie papuošimo M. Parukevičiūtė, slaugė A. Matjošaitytė, St. Matjošaitis, pats jaunimo pirmininkas Simas Bonikis ir daugelis kitų.

Labai gražiai vakaro tranką vedė jaunimo pirmininkas Simas Bonikis, kuriam padėjo jo geras draugas Stasys Matjosaitis.

Šv. Jono draugijos narės ir simpatikės, kurios išties vakarą dirbo virtuvej, buvo A. Lastauskienė, E. Matjosaitienė, V. Samulevičienė ir St. Derviniene, pavaisino jaunuolius skanomis desrelemis ir minkštais gerimais.

Ivairius daiktus laimėjo E. Žarskaitė, P. Alksninis, p. Marciulevičiūtė ir kiti.

S. Bonikis pranešė ir kvietė visus atsilankyti į sekantį susiėjimą, kuris įvyks sv. Patriko dienoj, kovo 18 d.

Korespondentas.

Toronto lietuvių energingasis veikėjas, K.L.T. skyriaus pirmininkas P. Kairys paskutiniame mums laiske, prisiunte čekį \$25.50 vertės ir naujų bei atsinaujinusių "N.L." prenumeratorių sąrašą:

I. Lukša, Hamilton, Ont. \$2.00, A. Kondrot, Elk Point, Alta. \$1.00, M. Metrauskas, Telsonburg, Ont. \$1.00, V. Stonis, Rochester, N.Y. \$1.50, W. Sukis, Toronto, Ont. \$1.00, K. Palekavicaite, Toronto, Ont. \$1.00

Atsinaujino šie:

O. Dagilienė, J. Vičkunas, J. Indrelis kurie sumokėjo net po \$ 2.00, ir I. Kudreocėviciene, V. Stankus, A. Yurtis, M.E. Matusaitis, F. Kundrotas, A.S. Batkus, F. Matiejunas, A.O. Kuniutis, J. Černauskas, A. Batulevicius, J. Dicpinigis, J. Maldazys sumokėjo metinį prenumeratą.

Atsinaujinusieji visi torontiečiai.

REDAKCIJOS PASTABĖ:

Ši prenumeratorių sąrašą talpiname dėl to, kad gerb. Kairys to pageidavo. Žinoma, redakcijai visai nesudarytu sunkumų, jei malonus mūsų žurnalo skaitytojais to pageidautų ir toliaus, kad jų vardai būtų talpinami. Iki šiol mes turėjome nuomonę daryti taip, kaip ir visi t. y. neskelbti skaitytojų pavardžių.

Mūsų manymu būtų gerai atsiklausti skaitytoją dėl šio reikalo.

MONTREALO ŽINIŲ

LINKSMA VAKARIENĖ

Sausio mėnesio 22 d. Vytauto klubo puošnioje svetainėje susirinko netoli dvidešimt ir penkių ~~desimts~~ svečių ir rengiama tarybiečių vakarienė, apie kurią vieną iš seimininkių p. Leknickienė stiką sako:

- "Nepr. Lietuvos" žurnalo naudai rengta vakarienė Vytauto klube, puikiausiai pavyko. Svečių prisirinko netikėtai daug, kurie vaisinasi prityrusių seimininkių prirangytomis dešrukėmis, keptais pyragais ir rūdu alūčiu.

Po užkandžių, iki vėlyvos nakties tęsėsi linksni lietuviški šokiai. Apie trečią valandą ryte, kaip svečiai taip ir rengėjai skirstėsi gerame upe iš pasekmingo parengimo.

Dėl šios vakarienės daug maisto buvo suaukuota, todėl ir pelno liko nemazai.

Su didžiausia auka prisidėjo A. Kinderienė, kuri paaukavo du didžiausius piragus. Taipgi po du piragu aukavo Z. Vilimienė ir Leknickienė ir vieną skanų piragą E. Vaupsienė. Ausiukes aukavo M. Duncikienė, M. Skudienė ir O. Matulienė. Raugintus kopūstus ir tumeites aukavo J. Zabieliene, Skudienė, Matulienė, Duncikienė, Z. Vilimienė ir Leknickas.

Prie parengimo vakarienės darbavosi šie: P. Baltakytė, O. Kuprevičienė, p. Kirkuviene, p. Kilimonių šeima, A. Navickas, K. Rzevicius, J. Duncikas, M. Vaisnora, J. Kuprevičius, V. Skudas.

Muzikantai buvo net trys, kurie taip smagiai linksmino skaitlingą publiką ir už savo darba nereikalavami jokio uzmokesnio. Štai jie: Kazukauskas, Miskinis ir Vilimas.

Šios vakarienės rengėjai širdingiausiai dėkavoja visiems, kurie kuom nors pasitarnavo rengiant šia gražią ir tikrai lietuviško pobūdžio vakarienę ir prašo, kad ir ateityje susilauktume tokios gražios paramos.

G I M T A D I E N O B A L I U S

Sausio 22 d. Andriūkaičių namuose vyko jų dukrelei Genovaitėi gimtadienio proga, didelė puotė. Puotoje atsilankė gana daug svečių, kurių tarpe buvo keliatas daktaro Andriukaicio draugų daktarų.

Nors svečiai galima buvo skirstyti į dvi dalis - pusė lietuvių ir kita pusė svetimauciu, bet lietuviai jausdamiesi savo tautiečio namuose ismokino visus lietuviškų žaidimų, kaip - "Še tau ziedas - nerodik" ir k.

O jau lietuvišką polkute, kuriai pagrajino Mališauskas ant savo armonikos, tai jau visiems tikrai patiko.

Nors visi svečiai buvo labai užganėdinti šia gražia puota, bet panele Genovaite matyt buvo daugiausiai, nes kiek buvo linkėjimų ir dovanų, tai viskas buvo jai skirta.

"BIRUTĖS" CHORO KONCERTAS

Vytauto klube, sausio 23 diena, įvyko "Birutės" choro rengtas koncertas.

"Birutės" choro mokytojų ir vedėjų yra pasižymėjęs dainininkas Vincas Kajackas, kuriš nesigailėjo daug darbo ir energijos surengimui šio pasekmingo ir grazaus koncerto.

Buvo tikrai malonus vaizdas matyti, jaunasias mergytes, apsi- rengusias vyrų drapanomis ir vaidinančias senelių ar zenocių roles.

Žinoma, kaip suaugusiųjų chorui rengiant koncertus, visuomet ateina į pagelbą "Birutės" Choras, tai suaugusieji klubo choristai, padėjo birutietems, sudainuodami keliata labai grazių dainų.

Programa buvo labai gera, kuria atydžiai stebėjo pilnutėlė salė publikos.

Taigi Vytauto klubas aplaiko net du choru t. y. Antono Morkio vadavaujamas "Aido" choras, ir Vinco Kajacko - "Birutės".

Garbė už tai Vytauto klubui!

Ko daugiau bon išpirksim, tuo greičiau laisvę visam pasaulium uztikrinsim.

P U I K U S K O N C E R T A S

Vasario 6 d. Šv. Kazimiero parapijos choras, turėjo labai gražų ir įdomų koncertą.

Šalė daug gražių dainų, ductų ir solo, kurias atliko bažnytinis choras vadavaujamas K. Žižiūno, dar buvo suvaidintos, dvi labai juokingos komedijos: "Garsusis Gydytojas" ir "Knarkia Paliepus".

Artistais buvo parinkti visi iš čia augusio jaunimo ir savo roles puikiausiai atliko sužavėdami skaitlingą publiką, kuri ras reikalą ir malonumą atsilankyti ir ateityje į bažnytinio choro rengimus parengimus.

VYT. KLIUBO ir S. ir D. D-jos BENDRAS KONCERTAS

Kliubo pašalpinė draugija ir Sūnų ir Dukterų pašalpinė draugija, 13 vasario surengė bendrą koncertą Vytauto klubo svetainėje.

Pelnas sakoma eis dėl karių, kurie kariauja Kanados armijoje.

Dėl šio labo, Kliubas savo svetainę ir visą kas reikalinga aukavo už dyka - S. ir D. d-ja nieko neaukavo.

Koncertas buvo geras, žmonių buvo daug, tik jei ne tos nelemtos prakalbos ar geriau pasakius pamokslai. Toks nepraustaburnis, S. ir D. d-jos pirmininkas, neturi sarmatos pasakoti žmonėms apie jų, tai yra komunistų nuveiktus "didelius" darbus, kuriems visą laiką pastojo kelia tie kas nepriguli prie jų partijos.

Tai begėdis, kuris neturi inteligentiškumo ir tokiame bendrame surengime, į kurį buvo kviesta net bažnytinėje svetainėje, kad nepravedus jų purviną agitaciją.

Ar tik tiek gali išauklėti "litereturka" per penkiolimą metų savo aukletinius?

NEŠVARUS DARBAS

Montrealiečiai yra pasipiktinę tikrai nekulturingu komunistu elgesiu, platinant jų spaudą "Liaudies Balsas".

Mes turime pripažinti už tiesą, kad visi stengiasi savo spaudą platinti, ta zinoma, turi teisę ir komunistai, bet jų tiesog brutališkas užpuolimas ant tokio žmogaus, kaip Vytauto klubo sargas ir atemimo iš jo trijų dolerių "Liaudies Balso" naudai, yra biauirus dar-

bas.

Minėtas kliubo sargas yra beturtis, senatvės sulaukęs žmogus, kurio vienintelis pragyvenimo šaltinis yra Vytauto kliubas, iš kurio jis gauna tik trysdesimts dolerių i mėnesį. Beto greičiausiai jis visai skaityti nemoka, o jei kuomet ir mokėjo kiek paskaityti, tai šiuo laiku su lyg jo paties žodžių: "...be akinių neižiūriu, o akinių neturiu iš ko nusipirkti."

"Liaudies Balso" leidėjai, ar tikriau pasakius savininkai, kurie apiplėšę šį suvargusį senelį, turi savo nuosavus namus, automobilius ir visa kas reikalinga patogiam gyvenimui.

Ar tai šitaip pritiktų daryti "darbininkų užtarėjams ?

JAU TURI UNIFORMĄ.

Visiems Montrealo lietuviams pažystamo biznieriaus D. Norkeliūno sūnus Albertas, kuris siekia aukštus mokslus i D'Arcy McGee kolegija, jau nesioja gražią "Duke of Connought's Royal Hussars" uniformą.

Albertas, kaip ir visi kiti tos mokyklos studentai, privalėjo prisirasyti i rezervinę armiją ir eiti du syk per savaitę i kareivines, lavinimuisi kariskų dalykų.

Beto bus labai vietoje, jei priminsime, kad Albertas Norkeliūnas yra vienas iš tų, kurių laukia lietuviskoji visuomene ir iš kurio tikisi labai rimto-artimo sau draugo ir vado. Jis jau dabar visur mielai padėda, bet tokiam lietuviskame veikime ir niekuomet nesitolina nuo savo tautiečių.

Jo sesutė Julė, lanko buchalterijos kolegija.

JUOZAS MAZURAITIS

Kuris lanko Loyal aukštąją mokyklą, taip pat įstojo R.C.A.F. jaunesniuosisi lakunus.

Juozas yra malonus ir visų labai mėgiamas lietuviukas, kuris iš pat jaunų dienų montrealieciams pažystamas, kaip puikus deklamuotojas ir geras Kliubo choro narys-bosas.

Tikimasi, kad iš jo išeis geras profesionalas.

"STUDENT PRINTS"

D'Arcy McGee aukštosios mokyklos leidinys, paduoda savo mokyklos studentų reportus, kur randama labai smagios žinios, apie ten lankančius lietuvius studentus:

- Kazė Dagiliūtė, antro kurso studentė, laimėjo aukščiausią vietą savo klaseje už geriausi mokinimasi.

- A. Bačkauskaitė, to paties kurso studentė, laimėjo trečią vietą.

- Kastancija Markevičiūtė, pirmo kurso studentė, laimėjo aukščiausią vietą savo klaseje, taip pat už gerą mokinimasi.

Beto, mintoji mokslo įstaiga, dar negali atsigerėti už suteiktą tai įstaigai garbę, kuria suteikė šiuo laiku nokytojaujanti Ald. Kisieliute, kuri savo gabumais iskiilo į pirmą vietą visoje Kvebeko provincijoje.

Tai ištikro gražūs dalykai dedasi lietuvių gyvenime!

G A R N Y S A P D A V A N O J O

Emilija ir Juozas Černius, kuriems 10 sausio užginė puiki mergaitė ir kuria 20 vasario pakrikstijo - Patricija-Kristina vardais.

Aug mažytę laimingai, kad tavo tėveliai turėtų džiaugsmo!

SKAUDI NELAIMĖ

Pasitaikė Matui Vaisnorai, kuriam darbo vietoje 22 vasario, buvo skaudžiai apžalota ranka.

Vaisnoras yra nepalaužiamų isitikinimų lietuvis-patrijotas, kuris savo darbais labai daug prisidėda prie Tarybos pasekmingos veiklos ir visur, kur tik yra reikalas, kad lietuviškas vardas skambėtų.

Velijame Tau Matai, kaip greičiausiai pasveikti.

ŠV. KAZIMIERO LIETUVIŲ PARAPIJA

Teko patirti, kad lietuvių parapija, jau dideliais žingsniais žengia prie savo naujos ir gražios baznyčios statymo.

Senoji bažnyčia ne tik kad neturi skolų, bet sulig apyskaitos, iki paskutinios dienos praeitų metų turėjo kasoje \$18,360.29, o dabartiniu laiku jau turi virš \$20,000.00.

Toje sumoje randasi \$4,164.00, kurie reikės žmonėms sugrąžinti, nes tai yra žmonių turtas, kuris padėtas parapijos apsaugoje.

Reikia priminti, kad pora metų atgal, parapija pastatė \$12,000.00 vertes kleboniją, kuri jokių morgičių visai neturi.

Iš to viso reporto matyti, kad lietuvių parapija Montreale, labai gerame finaciniame stovije.

SUNKIAI SUSIRGO

Šeštadienio vakare, 26 d. vasario, skubiai buvo išvežtas į Royal Victoria ligoninę Juozas Zemaitis, kuriam tuop padarė operaciją dėl aklosios zarnos.

Velijame, kad greitai pasveiktu.

NEBESUGRIŽO

Minotų šeima apturėjo labai skaudžią žinią, kur sakoma, kad jų vienturtis sunus, kuris tarnavo užjūry oro laivyne, nebesugrižo į savo bazes po oro atakų ant Vokietijos.

Nors yra daug vilčių, kad jaunasis lakūnas išliko gyvas, bet tai vistiek skaudus smūgis, ne tik jo tėveliams, giminėms ir draugams bet ir visiems lietuviams, kurių toks šaunus jaunikaitis turėjo patekti į tą likimą.

Linkėtina, kad ši jaudinanti žinia, greičiausiai išsiblaivintu ir mušluostytu ašaras nuo jo tėvelių.

16 VASARIO MINEJIMAS

Dalyvaujant advokatui Bagočiui, kaip dienos kalbėtojum, šiais metais praėjo nepaprastai išpuodingai ir iškilmingai. Minejimas atsi-
buvo pažnytinėje svetainėje, kuri buvo kimšte prikinšta dalyviais.

Po programos, kuria atliko Montrealo chorai, Adv. Bagočius pa-
sakė labai tučiningą ir grazią kalbą, kurios turinio, montrealiečiai
ilgai nepamirs.

Nors rengėjų ūpas buvo kiek numūstas, kuomet 18 vasario tram-
vaju kompanijos visi patarnautojai buvo iseję ant streiko ir visos
susisiekimo priemonės buvo nutrauktos, bet laime parengimo dienoje,
t. y. 20 vasario vėl sujudejo visi gatvekariai ir autobusai ir mi-
nejimas nebuvo visai sutrukdytas.

Po minėjimo, toje pačioje svetainėje ivyko graži vakarienė, pa-
gerbimui kalbetojo. Kaip minejimas, taip ir vakariene praėjo su ne-
paprastu pasisekimu.

Tai vienas iš gražiausių ir gal būt didžiausių paminėjimų Mont-
realo lietuvių istorijoje, apie kuri patieksime smulkesnias zinas
sekancioje laidoje.

Taipgi pranešama, kad Toronto lietuvių rengtas 16 vasario minė-
jimas, buvo labai pasekmingas, kuriame irgi kalbėjo tas pats kalbė-
tojas adv. Bagočius.

" N. L. " A D M I N I S T R A T O R Ė S Ž O D I S

Kanados Lietuvių Tarybos Toronto Skyriaus pirmininkas Petras
Kairys, darbuojasi nenuilstanciai. Jam to neuztenka, parejęs namo iš
darbo, eina rinkti naujų prenumeratų ir paragina atsinaujinti "Nepri-
klausomos Lietuvos" skaitytojus. Nors jam butų labai malonu namuose
ramiai laiką praleisti ir pailseti po darbo valandų. "N.L." adminis-
tracijai vasario menesi prisiunte \$25.50. Nemint to, kiek daug kar-
tų pereitais metais prisiunte prenumeratų.

.

Waterburio Amerikos Lietuviu Tarybos Vice-pirmininkas Dr.
Petras Vileišis parėmė "N.L." prisiusdamas 5 skaitytojus iš savo mies-
to. Kaip malonu yra mums, kad mūsų gerieji broliai lietuviai paremia
mūsų darbą.

.

Pasiekė "N.L." administraciją malonus laiškas Juozo Jokuba-
vičiaus iš Paterson N.J., gražiai lietuviškai parasytas, Amerikoje gi-
musio ir augusio jaunuolio, kuris suzinojęs, kad Kanadoje eina lietu-
viskas zurnalas prašo prisiusti egzemplorių, dėl paplatinimo. Ne po-
siunte 10 naujų skaitytojų rasydams : "dar tik pradžia is

Patersono turėsit nors 20 skaitytojų". Atsidžiaugti negalime, kad jaunas amerikietis, taip aukštai įvertina savo tėvų gimtinę šalę, Lietuvą, dirba dėl jos visa sirdžia ir deda visas pastengas, kad išplatinus lietuvišką spaudą.

K.L.T. Toronto Skyriaus pirmininkui P. Kairiui, Waterburio A.L.T. Vice-pirmininkui Dr. P. Vileisiui ir jaunuoliui J. Jokubavičiui, "Nepriklausomos Lietuvos" Redaktorius, Administracija, visas štabas ir Kanados Lietuvių Taryba, nuosirdžiai dejuojame, už prisistatus pinigus, kad pagerinūs vienintelį Kanados Lietuvių žurnalą "N.L." Jūsų pastangomis ir rūpeščia, suteikt didelę paramą.

Mums Kanadiečiams yra neišpasakytas džiaugsmas, kad broliai amerikiečiai, kurie dirbame vienam tikslui dėl mūsų brangios Tėvynės Lietuvos, neužmiršta mūsų ir pritaria paduodami pagelbos ranką. Linkime kad daugiau atsirastu amerikoj augusių, kurie pažintu, mylētu, dirbtu ir gerbtu savo tėvėlių gimtinę šalę Lietuvą, jų kalbą ir papročius, taip kaip gerbiamas J. Jokubavičius, tuomet neišnyktu mūsų lietuvišką kalbą ir visi lietuviški palikimai mūsų protevių.

Nesuskaitomai kartu ačiu, visiems Torontiečiams ir Amerikiečiams skaitytojams ir remėjams.

M. Arlauskaitė.

"N.L." administratorė.

ŽODIS MŪSŲ GERBIAMIEMS BENDRADARBIAMS

Mes turime keliata raštų ir korespondencijų, kuriu nesuskubom sutalpinti į šia laidą, todėl labai atsiprašom. Stengsimes sunaudoti sekancioje laidoje.

Su gilia pagarba:

Redaktorius.

Amerik. Raudonajam Kryžiui reikia kraujo Kraujo bankui. Tas kraujas išgelbsti mūsų kareivių gyvybes frontuose. Aukokite kraujo dabar. Telefonuokite savo vietiniam Raudonojo Kryžiaus skyriui ir susitarkite.

062881